

בש"פ 6814/22 - רובין חלאילה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6814/22

לפני:

כבוד השופטת ר' רונן

העורר:

רובין חלאילה

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
13.9.2022 במ"ת 33789-07-22, שניתנה על ידי
כבוד השופט נ' סילמן

בשם העורר:

עו"ד אביעד חיט

בשם המשיבה:

עו"ד אפרת גולדשטיין-רוזן

החלטה

לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט נ' סילמן) מיום
13.9.2022 במ"ת 33789-07-22, בגדרה קבע בית משפט קמא כי נגד העורר קיימת תשתית ראייתית לכאורית וכי יש
להותירו במעצר עד לתום ההליכים.

כתב האישום

1. ביום 18.7.2022 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירת רצח בנסיבות מחמירות לפי סעיף
301א(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ועבירת חטיפה לשם רצח לפי סעיף 372 לחוק. בד בבד עם

עמוד 1

הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים.

בהתאם לעובדות כתב האישום, העורר וספיר נחום ז"ל (להלן: המנוחה) ניהלו מערכת יחסים במסגרתה נולדו לשניים שני ילדים - א', ילידת 7.1.2020 (להלן: הקטינה) ו-א', יליד 2.7.2021 (להלן: הקטין). מערכת היחסים בין העורר לבין המנוחה התאפיינה בחוסר יציבות, ובין השניים התגלעו ויכוחים, בין היתר בנוגע לחינוך הקטינים.

בבוקרו של יום 2.6.2022 נכנס העורר לרכבו ונסע לאזור הסמוך לגן הילדים בו מתחנכת הקטינה. בסמוך לשעה 8:17 לערך חלף העורר בנסיעה על פני המנוחה שהייתה בדרכה לביתה לאחר שהשאירה את הקטינה בגן הילדים. העורר פיתה את המנוחה במרמה ובתואנות שווא להיכנס לרכבו ולנסוע עמו.

על פי כתב האישום, העורר הסיע את המנוחה אל שטח פתוח מחוץ לעיר עכו (על גבעה מזרחית לכפר איבטין), שם המית העורר את המנוחה וקבר את גופתה בזירה. לאחר מכן שב העורר אל רכבו ונסע אל ביתו. גופת המנוחה אותרה ביום 12.6.2022 לאחר תשעה ימים של חיפושים מאומצים שנערכו על ידי כוחות המשטרה.

ביום 13.9.2022 התקיים דיון בפני בית משפט קמא בבקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים, ובו טענו הצדדים ביחס לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום.

החלטתו של בית המשפט קמא

2. בהחלטתו מיום 13.9.2022, בית המשפט ציין כי אין מחלוקת שאין ראיות ישירות הקושרות את העורר לאירוע נושא כתב האישום, וכי הראיות לכאורה מבוססות על שילוב של ראיות נסיבתיות. בית המשפט קבע כי די בשילוב הראיות הנסיבתיות כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית נגד העורר.

בית המשפט התייחס לעובדה שהעורר לא הביע כל אמפתיה להיעלמותה של אם ילדיו משך עשרה ימים; כי הוא לא ידע לפרט נסיעותיו ביום האירוע; ולא ידע להסביר את נוכחותו בסמוך לזירה. כן צוין כי העורר סירב לאורך הדרך להצביע על המקום המדויק בו לטענתו הוריד את המנוחה ממכוניתו בדרך, לפני יציאתו מהעיר עכו.

3. בית המשפט פירט בהחלטה את מארג הראיות הנסיבתיות שהביאו אותו למסקנתו. כך, המנוחה עלתה למכונית עם העורר (על כך אין מחלוקת) והיא לא נראתה מאז עד מועד מציאת גופתה; לא היה כל קשר עם המנוחה מאז עלותה למכונית של העורר; מכוניתו של העורר נראתה נוסעת לכיוון זירת האירוע וחוזרת משם לאחר כשעה וחצי; והעורר לא הציג כל חלופה או הסבר הגיוני אחר לנסיבות אלה.

לצד דברים אלה, התייחס בית משפט קמא לקשיים הראייתיים עליהם הצביע העורר, וביניהם הקושי לזהות אדם נוסף ברכב לאחר המועד בו, לטענת העורר, הוא הוריד את המנוחה מהמכונית ועד להגעה לזירת האירוע; הקושי

בקביעת מועד המוות וסיבת המוות; והעדר ממצאים פורנזיים.

4. עם זאת, היות והעורר לא נתן הסבר הגיוני אחר לנסיבות שתוארו לעיל, קבע בית משפט קמא כי קיימת תשתית לכאורית שדי בה לשלב זה של הדיון בבקשה למעצרו עד תום ההליכים. לאור המכלול האמור, ולאחר שנלקח בחשבון גם עברו הפלילי המכביד של העורר, נקבע כי אין מקום לבחון חלופת מעצר בעניינו של העורר.

טענות העורר

5. בערר הנוכחי טוען העורר כי שגה בית משפט קמא כשקבע שקיימת תשתית ראייתית לכאורית בעניינו, וכשהחליט בשל כך להותירו במעצר עד תום ההליכים. העורר מבקש כי בית המשפט יקבע כי לא קיימת תשתית ראייתית לכאורית נגדו המצדיקה את מעצרו, וכי הוא יחזיר את התיק לבית משפט קמא לצורך בחינת חלופת מעצר.

6. לטענת העורר, הראיות נגדו הן ראיות נסיבתיות גרידא, ואין די בהן לצורך ביסוס קביעה לפיה קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו.

יתרה מכך, העורר טוען כי בית משפט קמא שגה כאשר התעלם באופן כמעט גורף מראיות, נסיבות וטעמים אשר יש בכוחם, ביחד או לחוד, למוטט את התשתית הראייתית בתיק. כך, בין היתר, טוען העורר כי היחידה החוקרת הטעתה את בית משפט קמא בטענתה לפיה נצפתה דמות נוספת ברכבו של העורר בנסיעתו מחוץ לתחום העיר עכו. לראיה הפנה העורר למזכר של מומחה מיצוי ראיה דיגיטלית הקובע כי לא ניתן להגיע למסקנה לפיה ברכבו של העורר נמצאה דמות נוספת זולתו.

7. עוד מציין העורר כי בית משפט קמא לא דן כלל בסוגיית מועד המוות של המנוחה, סוגיה שלטענתו היא כבדת משקל לאור ביסוס ההכרעה על ראיות נסיבתיות. ביחס לכך טען העורר כי העדה המומחית מטעם המכון לרפואה משפטית ציינה כי "...לא ניתן להעריך את מועד המוות מעבר לכך שמדובר בכמה ימים...", דבר המעורר קושי ראייתי. זאת מאחר שהעורר נעצר ביום 3.6.2022, בעוד שגופת המנוחה אותרה אך ביום 12.6.2022, והנתיחה במכון לרפואה משפטית החלה ביום 14.6.2022. לטענת העורר, מאחר שהמומחית מטעם המכון לרפואה משפטית ציינה כי מועד המוות התרחש "כמה ימים" לפני הנתיחה, לא מן הנמנע שמועד המוות הוא מועד בו העורר היה עצור.

8. יתרה מכך, העורר מציין כי שגה בית משפט קמא כאשר ביסס הכרעתו בין היתר על מסלול הנסיעה של מכוניתו של העורר כפי שתועד במצלמות מערכת "עין הנץ" המשטרתית. זאת מבלי לתת משקל לכך שלצד ראיות אלה ישנן גם ראיות הנשענות על תוצרי מצלמות "אזרחיות" בהן אין זיהוי ודאי של המכונית.

9. העורר מוסיף כי שגה בית משפט קמא כשביסס החלטתו, בין היתר, על מערכת היחסים בין העורר לבין המנוחה. זאת מאחר שהעורר והמנוחה קיימו, על אף חילוקי הדעות ביניהם, שגרת חיים תקינה ומכבדת. במסגרת זאת

טוען העורר כי אין בעובדה שהמנוחה פתחה בהליך גישור לאחר נקיטת הליך משפטי לקביעת אבהות העורר ומזונות הקטינים, כדי להוות ראייה כלשהי העידה על יחסי העורר והמנוחה. זאת מאחר שמדובר בהליך ראשוני בלבד, בו ניסו השניים, יחד עם עובדת סוציאלית, להגיע להסכמות. יתרה מכך, העורר מציין כי גם השיח בינו לבין המנוחה בעניין הליך הגישור התנהל בצורה מכבדת.

10. עוד טוען העורר כי העובדה שלא הגיע לעבודה בלילה שלפני יום האירוע נעוצה בכך שרכב ההסעות של מקום העבודה לא הגיע לאסוף אותו. הוא מציין כי אף שלא מסר למנוחה את האמת בנוגע לסיבה בגינה נעדר מהעבודה, הוא ניסה להתחמק ממנה פעמים רבות בעבר, ואין לכך קשר לכתב האישום. העורר אף מתייחס לשליחת ההודעה על ידיו למנוחה בבוקר האירוע, בה הוא שאל אותה האם היא לוקחת את הקטינה לגן הילדים. לטענתו, מקריאת חומר הראיות המלא, ברי כי הוא מעורב באופן רציף בחייה של בתו, ולכן ההודעה האמורה אינה מעידה על קשר כלשהו למתואר בכתב האישום.

11. לבסוף טוען העורר כי הסיבה בשלה הוא התמיד בסירובו להצביע על המיקום המדויק שבו טען כי הוריד את המנוחה מרכבו היא כי הוא לא זכר היכן בדיוק הוא הוריד אותה. זאת כיוון שלא יחס חשיבות לנושא בזמן אמת, משהוא לא יכול היה לצפות כי יהיה זה המועד האחרון בו יפגוש במנוחה.

12. בישיבת יום 27.10.2022 הוסיף ב"כ העורר וטען כי המארג הראייתי שהציגה המשיבה לוקה בחסר, וכי לא זו בלבד שהוא אינו מגיע כדי ראיות לכאורה אלא שיש בו ראיות מזכות. ב"כ העורר טען כי אף שאין חולק כי המנוחה עלתה למכוניתו של העורר בעיר עכו, אין כל ראיה לפיה היא הוסיפה להיות במכונית גם לאחר מכן, כאשר הוא יצא מהעיר. יתרה מכך, הגרסה לפיה המנוחה הוסיפה להיות במכונית גם לאחר מכן נשללת באופן פוזיטיבי. באף צילום של המכונית בכל אחת מהמצלמות הרבות בהן היא נקלטה, לא ניתן לראות את המנוחה. ב"כ העורר אף הפנה לחוות דעת מומחה מטעמה של המשיבה שקבע לגישתו כי אין אף אחד במכונית זולת העורר.

ב"כ העורר התייחס בהקשר זה לאפשרות כי המנוחה הייתה בתא המטען של המכונית – אך הדגיש כי לא נמצאו כל שרידים בתא המטען. הוא הוסיף כי העובדה שהמכונית הייתה נקייה (לגישת בית משפט קמא – נקייה מדי) נובעת מכך שמדובר במכונית שנרכשה על ידי העורר מספר ימים עובר למועד הרלוונטי.

13. ב"כ העורר התייחס גם למסלול הנסיעה הנטען של מכוניתו של העורר לאחר שיצא מהעיר עכו. הוא הדגיש כי הראיה הנובעת ממצלמת האבטחה מתחת לגשר של כביש 6 היא בעלת ערך ראיתי דל, בעיקר מאחר שהמכונית של העורר היא מכונית נפוצה שמכוניות רבות מסוגה נוסעות על הכבישים. ב"כ העורר הוסיף כי המשיבה לא הגישה חוות דעת ביחס לציר בו נסע העורר לגישת המשיבה לאחר שירד למחלף ובדרכו לזירת האירוע.

14. עוד ציין ב"כ העורר שעד היום לא ברור מה הייתה סיבת המוות של המנוחה, וכן כי לא ברור מה היה המועד בו היא נרצחה. בכלל זה אין ראייה לפיה המנוחה מתה ביום בו היא נסעה עם העורר, ולגישתו היא אף לא בהכרח "נקברה" שכן 75% מגופה נמצא חשוף.

15. ב"כ העורר הדגיש כי אין די בטענות ביחס לאמינותו של העורר, ועל המשיבה להציג ראיות הקושרות אותו לעבירה המיוחסת לו. הוא הוסיף כי הבדיקה של המכונות הדומות לזו של העורר, רחוקה מלהשביע רצון. עוד צוין כי לעורר לא הייתה גרסה מדויקת לגבי המקום בו הוא הוריד את המנוחה מהמכונת, ולכן מוטל על המשיבה לגבות בראיות את עמדתה לפיה המנוחה הוסיפה להיות במכונת עם העורר לאורך כל הדרך עד לזירה.

טענות המשיבה

16. מנגד טענה המשיבה כי יש לדחות את הערר. לגישה, די במארג הראייתי שהוצג על ידיה כדי לעמוד בנטל נכון לשלב זה של הדיון, של ראיות לכאורה. היא ציינה כי המנוחה עלתה למכונתו של העורר. קיים תיעוד של המכונת באמצעות לוחיות זיהוי בעיר עכו. לגרסת העורר הוא הוריד את המנוחה מהמכונת בין משתלת גזוואי לבין כיכר חוף התמרים אולם אין תיעוד של מכונתו או של מכונת דומה בזמן הרלוונטי בתוואי האמור. עוד נטען כי מדידת מרחקים מעלה כי מהמקום בו תועדה המכונת כאשר המנוחה עברה לספסל האחורי שלה, ועד המקום בו המכונת נצפתה לאחרונה במצלמות של כביש 6 - ישנה התאמה לגרסת המשיבה אולם אין התאמה לתרחיש החלופי שעולה מגרסת העורר.

17. ב"כ המשיבה ציינה כי רק בדיון בבית משפט קמא העלה ב"כ העורר לראשונה טיעון חלופי לגבי המקום בו ירדה המנוחה מהמכונת - במפרץ האוטובוס לפני מלון חוף התמרים. אולם, כך נטען, כב' השופט סילמן צפה בסרטון וניתן לראות בו כי המכונת אינה עוצרת בשום שלב.

עוד הודגש כי אין תיעוד ביחס למכונתו של העורר במשך שעה וחצי, עד השעה 10:36, וחרף מאמצים שנעשו - לא ניתן היה לאתרה. מכונות שנסעו בסמוך לפני ואחרי מכונתו של העורר אותרו בהמשך הדרך, בכיכר הזכוכית - אולם לא מכונתו של העורר. גרסתו של העורר היא כי הוא אינו זוכר שהוא היה במקום, ולעורר אין גם כל גרסה ביחס למעשיו בפרק הזמן האמור. גרסתו לפיה הוא נסע לכפר ראמה להיות עם אמו נשללה, כאשר ידוע כי הוא הגיע לכפר ראמה בשעה 11:30. עוד צוין כי ישנו תיעוד של המכונת גם בדרך בחזרה מזירת האירוע, עד שהעורר הגיע בחזרה לביתו בשעה 10:53. מספר דקות לאחר מכן חזר העורר לעשות שימוש במכשיר הטלפון הסלולרי ה"לגיטימי" שלו, ובשעה 11:00 הוא שלח הודעת "בוקר טוב" למנוחה - שאין חולק כי ראה אותה מספר שעות קודם לכן.

18. באשר לשאלה האם ניתן לראות את המנוחה במכונת, נטען שהמומחה מטעם המשיבה לא קבע באופן פוזיטיבי שלא ניתן לראות דמות נוספת במכונת, אלא שלא ניתן להגיע למסקנה לפיה במכונת יש אדם נוסף. על כל פנים, גרסת העורר הייתה כי אין כלל תיעוד של המכונת בנקודה שהמשיבה טוענת שהיא נראתה בה. עוד צוין בהקשר זה כי לעורר לא הייתה גרסה ביחס לשאלה מדוע ביקשה המנוחה לרדת מהמכונת במקום בו היא ירדה ממנה, כאשר היא לבושה במעין פיג'מה, כשהיא ללא מכשיר הטלפון הסלולרי שלה וללא ארנק, וכאשר מדובר במקום המרוחק מבית המגורים שלה.

19. המשיבה הפנתה לכך שהעורר רכש 3 ימים לפני האירוע כרטיס "סים" מיוחד שהוא התקשר ממנו אל המנוחה

בבוקר יום ה-2.6.2022. הכרטיס הזה לא נמצא והכחשתו של העורר ביחס לכך שרכש את הכרטיס הזה נשללת מחומר הראיות (הודעת האקטיביזם לכרטיס נשלחה למספר הטלפון ה"לגיטימי" שלו). המנוחה לא ענתה לעורר, והוא חזר והתקשר אליה 9 פעמים במהלך מספר דקות. כן נטען כי גרסתו של העורר לפיה הוא פגש באותו בוקר את המנוחה באקראי - נשללת מחומר הראיות.

דין והכרעה

20. בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, די בכך שהמדינה תציג ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם. בחינתן של ראיות לכאורה נעשית על ידי בית המשפט בשלב של בקשה למעצר עד תום ההליכים תוך בחינתן כראיות "גולמיות" (בש"פ 8087/95 זאדה' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 143 (1996) (להלן: עניין זאדה)). בית המשפט מתייחס בדרך כלל לראיות אלה כמות שהן, חרף האפשרות שבמהלך הדיון בהליך לגופו משקלן עשוי להשתנות - בין אם לאור חקירות נגדיות של עדי התביעה שיכרסמו בכוחן הראייתי או לאור עדויות של עדי הגנה שבית המשפט עשוי לתת בהן אמון (עניין זאדה). לכן, השאלה האם המדינה עמדה בנטל המוטל עליה לצורך קבלת החלטה בבקשה למעצר עד תום ההליכים, צריכה להיבחן בהתאם לחומר הראיות שהיא הציגה לבית המשפט.

זאת ועוד, כדי לקבוע שישנן ראיות לכאורה הקושרות את הנאשם לעבירה המיוחסת לו, די בכך שהמדינה תוכיח כי ישנו סיכוי סביר להרשעה והיא איננה נדרשת בשלב זה להוכיח את אשמו של הנאשם ברמה הפלילית של "מעבר לספק סביר" (עניין זאדה; בש"פ 3703/94 רייש' מדינת ישראל לפסקה 16 (3.7.1994)).

21. הראיות לכאורה שהוצגו על ידי המשיבה במקרה דנן הן ראיות נסיבתיות כאשר אין חולק כי לא קיימת ראיה ישירה הקושרת את העורר לעבירת הרצח המיוחסת לו. ואולם, הפסיקה קבעה לא אחת כי ניתן להרשיע נאשם גם מכוח ראיות כאלה (ראו למשל בג"ץ 2534/97 יהב' פרקליטות המדינה, פ"ד נא(3) 1 פסקה 10 לפסק דינו של השופט גולדברג (1997); ע"פ 543/79 נגרנ' מדינת ישראל, פ"ד לה(1) 113 (1980)).

כאשר מדובר באשמה המבוססת על ראיות נסיבתיות, נשאלת השאלה מהי כמות הראיות שדי בה לצורך קביעה אודות קיומן של ראיות לכאורה בשלב של מעצר עד תום ההליכים. בית המשפט העליון דן בשאלה זו בבש"פ 1714/21 אטיאס נ' מדינת ישראל (15.3.2021) תוך התייחסות לשלוש אפשרויות: הראשונה, כאשר הראיות הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. במקרה כזה, די בראיות הללו כדי להצדיק קביעה אודות קיומן של ראיות לכאורה בבקשה למעצר עד תום ההליכים. השנייה, כאשר הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל ואף בהערכה שכך יהיה לאחר סיום ההליך העיקרי. כאשר זהו מצב הדברים - לא ניתן לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את הנאשם לעבירות המיוחסות לו. השלישית, מצב הביניים בו הראיות לכאורה עשויות להביא להרשעת הנאשם בתום ההליך ברמה של סיכוי סביר להרשעה.

22. המקרה דנן הוא מקרה ביניים. בית המשפט המחוזי קבע בהחלטתו כי מדובר בצבר ראיות המצביעות על כך שהעורר הוא שרצח את המנוחה, וזאת חרף העדרן של ראיות ישירות. בקביעה זו אינני רואה לנכון להתערב, כאשר אף

אני סבורה כי הוצגו די ראיות המאפשרות את המסקנה אודות אפשרות סבירה להרשעתו של העורר במיוחס לו. זאת חרף הבעיות שהעלה ב"כ העורר בדיון; וחרף העובדה שיתכן שבסיומו של ההליך העורר לא יורשע בעבירה שיוחסה לו - בין אם לאור הנטל הגבוה יותר המוטל על המאשימה בהליך לגופו (מעבר לספק סביר) ובין אם לאור הממצאים שיצטברו במהלך שמיעת העדויות.

23. בית משפט קמא בחן את מכלול הראיות שהוצגו לו על ידי המשיבה, וניתח אותן באופן מפורט. הוא קבע כי עולה מהן כי ישנן ראיות לכך שהמנוחה עלתה למכונתו של העורר ביום 2.6.2021, וכי מאז היא לא נראתה יותר עד המועד בו נמצאה גופתה בהר באיבטין. מהראיות ניתן להסיק ברמה לכאורית כי העורר חיפש את המנוחה באותו בוקר; כי היא לא ענתה לטלפון לאחר שהוא התקשר אליה 9 פעמים; וכי הוא נסע לכן לכיוון גן הילדים של בתם הקטינה ואסף את המנוחה למכונתו לאחר שהיא יצאה מגן הילדים. ביחס לנקודה משמעותית זו - כי המנוחה עלתה למכונתו של העורר בבוקר יום 2.6.2022, אין בין הצדדים מחלוקת. יתר הראיות שצוינו לעיל מעידות לכאורה על כך שהמפגש בין העורר לבין המנוחה באותו בוקר לא היה מקרי.

24. החוליה המשמעותית הבאה בטיעונה של המשיבה היא כי אין ראייה לכך שהמנוחה ירדה מהמכונת, וזאת בניגוד לטענתו של העורר. משעה שהמנוחה נראתה לאחרונה כשהיא חיה בעת שהיא עלתה למכונתו של העורר, נדרש לבחון האם ניתן לקבוע כי היא ירדה מהמכונת אם לאו. גם ב"כ העורר היה מודע לכך שאילו היו קיימות ראיות לכך שהמנוחה נותרה במכונת עד שהמכונת הגיעה בסמוך לזירת הרצח (לגישתו של ב"כ העורר די היה בראיות לכך שהמנוחה הייתה במכונת בנקודה כלשהי מחוץ לעיר עכו), ניתן היה לקבוע כי נגד מרשו קיימות ראיות לפחות ברמה הלכאורית הנדרשת לשלב זה.

25. האם ניתן אם כן לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמנוחה נותרה במכונת גם לאחר שזו יצאה מהעיר עכו? בהקשר זה טענה המשיבה כי אין כל ראייה לפיה המנוחה ירדה מהמכונת. ואכן - אם המנוחה עלתה על המכונת וניתן לקבוע כי היא לא ירדה ממנה - המסקנה המתבקשת היא כי היא נותרה במכונת לאורך כל מסלול הנסיעה עד למקום הסמוך לזירת האירוע בו היא נמצאה בסופו של דבר. לשיטת המשיבה, המסקנה לפיה המנוחה לא ירדה מהמכונת נובעת מכך שהעורר לא מסר בהקשר זה גרסה אחת קוהרנטית, וכל אחת מגרסאותיו הוכחה כלא אפשרית.

אין כל תמונה של המכונת בה ניתן לראות כי המנוחה יורדת ממנה ועוזבת אותה. באשר לגרסאותיו של העורר בהקשר זה - ביחס לגרסה לפיה העורר הוריד את המנוחה במפרץ תחנת האוטובוס לפני מלון חוף התמרים, נקבע בהחלטה קמא כי גרסה זו לא עלתה על ידי העורר עצמו גם כשהוא עומת עם ממצאי מצלמות האבטחה מאותה עת, אלא היא הועלתה רק על ידי בא כוחו במסגרת טענותיו בכתב. באשר לגרסה זו לגופה, בית משפט קמא צפה בסרטון האבטחה של חוף התמרים, והבהיר כי לא נראית בשום שלב עצירה של המכונת (בעמ' 35 פסקה י"א להחלטה).

הגרסה לה טען העורר עצמו בחקירותיו היא כי הוא הוריד את המנוחה בין כיכר משתלת גזאוי לבין כיכר חוף התמרים. ואולם מתיעוד הרכב במצלמות האבטחה עולה כי העורר כלל לא נסע בדרך זו אלא בדרך אחרת. עוד הוסיף בית המשפט כי נסיעה בכביש שבו טען העורר כי הוריד את המנוחה מעלה כי אין בו שוליים המאפשרים עצירה. עוד יש לציון בהקשר זה את העובדה שלגישת המשיבה, מדידת המרחקים שבוצעה מביאה למסקנה לפיה גרסתו של העורר

אינה אפשרית.

26. העורר אף לא סיפק כל הסבר שהוא לכך שהמנוחה ביקשה לרדת מהמכונת הנטען על ידיו - מקום המרוחק מאוד מביתה, כשהיא לבושה במעין פיג'מה, ולא נתן כל גרסה ביחס לשאלה לאן היא ביקשה ללכת משם (פיסקה י"ב עמ' 35 להחלטה). העובדה שאין כל אינדיקציה כי המנוחה ירדה מהמכונת, בשילוב עם העובדה שגרסאותיו העובדתיות של העורר ביחס לשאלה היכן ובאילו נסיבות המנוחה ירדה ממנה - אינן מבוססות כנדרש ומעוררות קשיים לא מבוטלים, היא כמובן בעוכריו. אכן, אין די בשקרי נאשם כדי לבסס את אשמו [ראו 6972/09 אבוטבול נ' מדינת ישראל (27.2.2012)], אולם יש משקל לכך שמול גרסת המשיבה ביחס לכך שהמנוחה נכנסה למכונתו של העורר, אין לו גרסה נגדית ביחס ליציאתה ממנה.

27. מנגד טען העורר כי יש לזקוף לזכותו את העובדה שהמנוחה לא נראתה במצלמות האבטחה הרבות המצויות בנתיב הנטען של נסיעתו, למרות גרסת המשיבה לפיה היא נותרה במכונת כל העת. הוא הוסיף כי קיימת אף ראיה פוזיטיבית כי היא לא הייתה במכונת. אני סבורה כי אין די בטענות אלה כדי לשלול בשלב זה את המסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה. בראיה אליה הפנה העורר (חוות הדעת מטעם המשיבה) לא נקבע שאין במכונת נוסע נוסף, אלא כי לא ניתן לקבוע כי יש בה נוסע נוסף. מכלול האמור לעיל לפיו המנוחה עלתה על המכונת כשאין אינדיקציה כי היא ירדה ממנה, מביא אם כן למסקנה כי קיימות ראיות שדי בהן לשלב זה כדי לקבוע לכאורה כי המנוחה אכן הייתה במכונת כל העת עד שהמכונת הגיעה סמוך לזירת האירוע.

28. עניין משמעותי נוסף שניתן לו משקל הוא העובדה שמכונתו של העורר תועדה בקרבת המקום בו נקברה המנוחה, לאחר שניתן לראותה נוסעת לכיוון צומת איבטין. לכך כמו גם לשאלה מה עשה העורר בפרק הזמן של כשעה וחצי בו מכונתו לא נצפתה במצלמות - לא היה לו כל הסבר. גם עניין זה הוא בעל חשיבות לא מבוטלת, והוא מצטרף למארג הראייתי הכולל.

29. לכל אלה ניתן להוסיף את העובדה שבין העורר לבין המנוחה הייתה ככל הנראה מחלוקת ביחס למזונות, ולגבי הבן הקטין: שמו, המסגרת החינוכית אליה הוא נשלח וכן ביחס לשאלה האם העורר הוא אביו. כן יש לציין כי כפי שצוין לעיל, המארג הראייתי מביא למסקנה לפיה - בניגוד לגרסת העורר - המפגש שלו עם המנוחה בבוקר יום 2.6.2022 לא היה מקרי, והוא אירע לאחר שהעורר חיפש את המנוחה (ממכשיר סים שנרכש על ידיו מטעם לא ברור שלושה ימים קודם לכן), ולאחר שהוא נסע לכיוון גן הילדים אליו היא לקחה את בתם הקטינה.

עוד יצוין כי במזכר מענה לשאלות הבהרה, ציין קצין הזיהוי את מידות הבור בו נמצאה המנוחה, ואף ציין כי ככל הנראה מדובר בבור מעשה ידי אדם. לכך יש להוסיף את עדותו של סאלח זובידאת המתגורר בהר הנמצא בעליות של איבטין, לפיה ימים אחדים עובר ליום 2.6.2022, כאשר הוא נסע ברכבו לכיוון היישוב בסמת טבעון, הוא ראה מכונת חונה בסמוך לכביש הגישה לביתו וכעבור מספר מטרים ראה אדם קירח ובעל זקן קצוץ (תיאור הדומה לתיאורו של העורר) יוצא משביל המוביל לשטח מיוער, כשהוא מנופף בידיו לכיוון היער. נוסף על כך יצוין כי כאשר אמה של המנוחה התקשרה אל העורר הוא ענה לה מייד בשמה (של האם) וזאת למרות שהיא התקשרה ממספר הטלפון של בתה; ואת העובדה שלאחר שהעורר פגש את המנוחה בבוקרו של יום 2.6.2022 (על כך כזכור אין מחלוקת), הוא שלח לה

הודעת ווטסאפ בשעה 11:03 ובה כתב לה "בוקרטוב מאמי".

כל אלה - אף שאין להם משקל משמעותי כשהם לעצמם, מצטרפים למארג הראייתי הכולל ומחזקים אותו.

30. מדובר אם כן לטעמי בצבר של ראיות שדי במשקלן הכולל כדי להצדיק את המסקנה לפיה אשמתו של העורר הוכחה לכאורה - מסקנה שדי בה בשלב הזה של הדיון. כאמור, ישנם קשיים שהמשיבה תצטרך להתמודד איתם במהלך הדיון בכתב האישום לגופו. לחלקם התייחס ב"כ העורר בטיעוניו. אין זה מן הנמנע שהמשיבה לא תצליח בסופו של דבר להוכיח את אשמו של העורר מעבר לספק סביר. זאת בין אם ייקבע כי אין די במכלול הראיות כדי להרים את הנטל הכבד יותר המוטל על המאשימה לצורך הרשעה; בין אם יחול כרסום בחלק מהראיות במהלך הדיון בהליך לגופו; ובין אם תוצג על ידי העורר גרסת הגנה שתוכח ושתצדיק את זיכוי.

31. לאחר שנקבע כי קיימות לחובת העורר ראיות לכאורה, אני סבורה כי יש מקום להורות על מעצרו עד תום ההליכים. כתב האישום מייחס למבקש עבירת רצח שאין צורך להכביר מילים על חומרתה. מדובר ברצח מתוכנן של מי שהייתה בת זוגו של העורר והיא אם ילדיו, וכאשר העורר עשה מאמצים רבים להסתיר את העבירה ולחמוק מאימת הדין. לאור כל אלה אין מקום לתת בו אמון, ודאי לא בשלב זה של הדיון בטרם החל בית המשפט לשמוע את הראיות.

לכן, אני דוחה את הערר ומורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ה' בחשון התשפ"ג (30.10.2022).

ש ו פ ט ת